Hoe dan ook, Castelldefels is een klein rustig plaatsje waar rond het centrum enkele restaurantjes zijn. We kunnen even kijken of we daar iets kunnen nuttigen en zo onze aankomst in Catalonië inluiden! Ook bij het hotel zijn enkele eettentjes, maar die zijn dan weer meer van het kaliber Fastfood.

Nog even samen wat drinken in het hotel misschien en dan de kamer in voor de nachtrust.

Donderdag: Vamonos!

Vamonos a Barcelona! Laten we de stad in gaan. Voor vandaag staat een "snuffelstage" op het programma. Na onze treinreis pakken we de metro en gaan naar station Drassanes. Dat zou volgens mijn informatie lijn 3 moeten zijn, rechtstreeks vanaf het station. Nu moet ik eerlijkheidshalve wel zeggen dat de metro van Barcelona mij volstrekt onbekend is. Ik hoop dus dat jullie vandaag een beetje clementie hebben met de gids, want hij moet dit ook nog zelf uitzoeken. De eerdere keren dat ik in Barcelona wa heb ik wel eens de metro gebruikt, maar dat is te lang geleden en te weinig gebeurd. Ik heb eigenlijk altijd gefietst of louter gewandeld in de stad.

Maar ik beschouw mezelf als een doorgewinterde reiziger, die dit soort systemen snel genoeg door heeft. Ik hoop dat jullie daarop durven te vertrouwen. Tja en anderzijds, als jullie er niet op durven te vertrouwen: pech, je bent toch aan mij overgeleverd... Zonder gekheid, zo'n metrosysteem heb je snel genoeg door, ze zijn op de een of andere manier toch allemaal wel gelijksoortig.

Als we dan boven staan, staan we aan het eind van de beroemde Rambla en vlakbij de haven, en de kolom van Columbus. Even een blik werpen? Ach waarom niet, ik verwacht dat we er wel een beetje tijd voor hebben, hoewel er voor vanochtend wel een tijdslot is geboekt. Ik waak over de tijd! (hoewel degenen die mij kennen van mijn lezingen weten dat dat een levensgevaarlijk gegeven is in mijn geval...)

Aan de overkant van de kolom liggen ook nog de Reials Drassanes. Wat honderden jaren lang een scheepswerf is geweest voor de graven van Barcelona en de Koningen van Aragon, is tegenwoordig een museum, gewijd aan deze geschiedenis. Het is te bezoeken, het is een fraai en bijzonder gebouw, maar ik heb het niet opgenomen in ons programma, anders dan om er nu we hier staan even een blik op te werpen. Wie weet komt er ooit nog wel een Barcelona 2.0...

En tegen die Reials ligt aan de andere kant nog een stuk van de oude middeleeuwse stadsmuur, inclusief de poort van Santa Madrona. Zijn jullie voldoende

nieuwsgierig om er met mij een blik te werpen? Nou, vooruit dan. Het is altijd leuk om kleine dingen te ontdekken, waar de meeste mensen aan voorbij lopen. En ik ben altijd wel geïnteresseerd in Middeleeuwse zaken, het is een van de periodes in de geschiedenis die mij behoorlijk fascineren.

Maar uiteindelijk is het hoofddoel van de ochtend en het begin van de middag niet deze hoek, maar een object in een zijstraat van de Rambla, namelijk de Carrer Nou de la Rambla. Een onooglijke straat, maar wel met een parel van een gebouw erin: het Palau Güell van Gaudí uit 1888. Een van zijn eerste creaties, niet het meest bekende, maar zonder meer een geweldig pand!

Voor zover enigszins mogelijk (ik verwacht van wel), vertel ik jullie er veel over. Het lastige is helaas dat je soms officieel gids moet zijn om iets te mogen vertellen binnen. Dat is met name in Frankrijk een probleem, soms ook in België, zoals onlangs weer eens bleek in de Art Nouveau panden. Hoe het in Spanje is, weet ik niet, maar ik doe mijn best voor jullie!

Sowieso beginnen we aan de buitenzijde met genieten en bewonderen. Bijvoorbeeld aan de ongelooflijke toegangshekken. Want daarin zit al een groot stuk vernuft van Gaudí in verstopt. Maar het zijn toch maar gewoon hekken? Ja, dat is dan wel zo, maar er zit toch het nodige slims in verwerkt. We zullen aan de buitenzijde kijken, en dan zie je allereerst al hoe mooi en ingenieus de hekken in elkaar zijn gezet. Maar naast het schitterende ambachtswerk van een uiterst bekwaam smid, heeft Gaudí er een trucje in toegepast om gluurders tegen te houden.

Stel je voor: Eusebio Güell, een rijke industrieel, getrouwd met een echte gravin, verkeert hoog in de society van Barcelona. Hij was tevens politiek actief, met name in de afscheidings-beweging van Catalonië van Spanje (goh, wanneer heb ik dat voor het laatst gehoord?) en dit Palau was bedoeld ook voor bijzondere ontvangsten. Dan wil je als society-figuur niet dat Jan en alleman bij je binnen kunnen koekeloeren. Het ongelooflijke van deze hekwerken is nu precies dat dat dus niet kan! Terwijl...

Terwijl je van binnenuit in de ontvangsthal prima naar buiten kunt kijken wat er zich op de straat afspeelt. Oftewel: een eenrichtingen zicht, louter op basis van smeedwerk en een vernuftig gebruik van licht en donker! Ik laat het jullie zien, ik laat het jullie ervaren.

Het paleis was een van de eerste opdrachten van Gaudí zoals gezegd. Hij was 36 jaar toen het pand werd voltooid en pas een paar jaar als zelfstandig architect gevestigd. Ondanks zijn nog relatief jonge leeftijd kun je echter gerust stellen, dat het Palau Güell een van zijn meesterwerken is. Aan de buitenzijde redelijk ingetogen, maar aan de binnenzijde voorzien van geniale vondsten.

We kunnen er vanaf 11 uur uitgebreid doorheen dwalen, ik houd rekening met enkele uren ontdekkingstijd. Hopelijk ervaren jullie het ook zo!

Ik kan nu natuurlijk alles gaan beschrijven, maar eigenlijk wilde ik dat nu eens niet doen. Wel verwijs ik jullie naar 2 blogs die ik heb geschreven na mijn bezoek vorig jaar aan het Palau. Je kunt ze hier terugvinden:

https://www.robertguinee.nl/palau-guell/

https://www.robertguinee.nl/palau-guell-2/

Afsluiten doen we met elkaar op het dakterras. Een van de leukste dakterrassen in Barcelona, je hebt een fraai uitzicht op het Barro Gothicó, met de kathedraal, en omgeving. Letten jullie vooral op die vreemde lens-achtige objecten op het dak? En vooral op de functie ervan in het interieur. Het is een van die geniale vondsten van de architect.

Eenmaal weer buiten steken we even 2 straatjes door, recht vanaf het Palau Güell. Beetje unheimisch, eerlijk is eerlijk, maar daardoor komen we bij een fraai restaurant met Modernismo inrichting: Hotel Fonda España. Het is een restaurant in een wat duurder segment, past eerlijk gezegd niet helemaal in het budget dat ik in gedachten had, maar misschien mogen we een korte blik binnen werpen. Zou heel erg leuk zijn.

We lopen het straatje uit, en komen weer terug op de Rambla. Hier is het overigens wat uitkijken. Het is een beruchte plek voor zakken rollers. Gewoon even alert blijven dus. Ik hoop dat we hier een beetje rond lunchtijd (Spaanse tijd) lopen, dat wil zeggen rond een uur of 2, want dan wil ik de Boqueria binnen